

انجمن حسابداران خبره ایران: در گذار از چهار دهه‌ی پر فراز و نشیب

رسول محمدی سالک: من شماره‌ی فروردین ۱۳۹۳ مجله‌ی حسابدار را که می‌خواندم دیدم آقای قاسمی (دبیرکل) مطالب بسیار خوبی را در بهار به خود نوشته‌اند و درباره‌ی تاریخ انجمن و رویدادهای زمان تاسیس آن مطالب درستی را بیان کرده‌اند. در ۱۳۵۱ و شاید قبل‌تر از آن بود که دو گروه می‌خواستند در ایران انجمن حسابداران تاسیس کنند. یک گروه، چارتردها (اعضای انجمن حسابداران خبره‌ی انگلستان و ولز) بودند که تعدادشان خیلی زیاد شده بود. آنان وارد ایران شده بودند یا موسسه‌ی حسابرسی زده بودند یا در جاهای دولتی مشغول به کار شده بودند و می‌خواستند انجمنی به نام انجمن حسابداران خبره‌ی ایران را راه‌اندازی کنند.

هم‌زمان، ما دانش‌آموختگان ایرانی رشته‌ی حسابداری که حدود ۳۰ نفر می‌شدیم و اطلاعی هم نداشتیم که آن گروه می‌خواهند انجمن راه‌اندازی کنند، نیز به فکر تاسیس یک انجمن افتاده بودیم. آن زمان، کانون حسابداران رسمی ایران (زیر نظر وزارت دارایی) و، قبل از آن، انجمن حسابداران قسم‌خورده (زیر نظر وزارت دارایی) هم بود؛ که همین چارتردها

دو دوره‌ی نخست شورای عالی)، و محسن قاسمی (دبیرکل) نشست و دیدگاه‌های آنان را درباره‌ی عملکرد انجمن در چهار دهه‌ی پر فراز و نشیب گذشته جویا شد.

پیش از برگزاری این نشست مقرر شده بود که نشست به صورت یک میزگرد با طرح پرسش‌های از پیش تعیین شده اداره شود ولی با شروع نشست اساساً به یک گفت‌وگوی تعاملی و تبادل نظر به ویژه پیرامون تاریخ انجمن تبدیل شد. این نشست به دو بخش قابل تفکیک تقسیم می‌شود. در بخش اول شرکت‌کنندگان به حضور خود می‌پردازند و در بخش دوم درباره‌ی تأثیرگذارترین افراد انجمن بحث می‌کنند.

بخش اول. پیشینه‌ی انجمن

در آغاز این نشست، حاضران به ترتیب از خاطرات حضور خود در انجمن، موانع و مشکلات پیش رو، و نیز سیر تحولات انجمن در آستانه‌ی ۴۰ سالگی‌اش گفتند و به یادآوری و مرور خاطرات تلخ و شیرین دوران حضور خود در انجمن پرداختند. متن کامل این نشست را در زیر می‌خوانیم.

چهارشنبه ۲ اسفند ۱۳۵۱، سی و چهار تن از بزرگان حرفه‌ی هنوز نوپای حسابداری ایران گرد هم می‌آیند و اساسنامه‌ی انجمن حسابداران خبره‌ی ایران را در مقام یک نهاد حرفه‌ای نادرستی مستقل تصویب می‌کنند؛ و کمتر از یک سال و سه ماه پس از آن، در روز سه‌شنبه ۲۴ اردیبهشت ۱۳۵۳ انجمن حسابداران خبره‌ی ایران زیر شماره‌ی ۱۵۰۰ در اداره‌ی ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی به ثبت می‌رسد و به طور قانونی فعالیت خود را آغاز می‌کند. بهار ۱۳۹۳ چهل و دومین بهار انجمن و ۲۴ اردیبهشت ۱۳۹۳ چهلمین سالروز ثبت انجمن حسابداران خبره‌ی ایران است.

گزارشگر حسابدار، مجتبی آزادیان، به همین مناسبت در نشستی صمیمی در محل انجمن پای گفت‌وگوی هوشنگ خسروی (از رؤسای پیشین شورای عالی)، اله‌وردی رجایی سلماسی (از بنیانگذاران، و از رؤسای پیشین شورای عالی)، غلامرضا سلامی (از رؤسای پیشین شورای عالی)، منصور شمس احمدی (عضو چندین دوره شورای عالی)، رسول محمدی سالک (از بنیانگذاران، و عضو

کنیم و بپذیریم. خب متقاضیان از موسسات و دانشکده‌های مختلف زیاد بودند. خیلی از آنان انتخاب شدند. واقعا تلاش شد آنانی که شایسته بودند و در کار حرفه نیز مشغول بودند انتخاب شوند. یاد می‌آید که مثلا افراد سرشناسی هم متقاضی عضویت بودند که چون تحصیلات و شغلشان چیز دیگری بود آنان را نپذیرفتیم. اگر به فهرست آن ۱۷۴ نفر اعضای اولیه‌ی انجمن نگاه کنید همه آنان دانش‌آموختگان حسابداری و شاغلان در حرفه بودند.

در دومین دوره‌ی شورای عالی که در ۱۳۵۵ انتخاب شد نیز همان اعضای شورای عالی قبلی توسط مجمع انتخاب شدند. در آن سال، بلافاصله نشریه‌ی انجمن هم راه افتاد. خدا عمرش بدهد سرکار خانم فریده خلعتبری سردبیر آن بود. تا شماره‌ی آذر و دی ۱۳۵۷، مجموعا یازده شماره از این نشریه منتشر شد.

همین محل کنونی انجمن را هم در ۱۳۵۳ با یک حداقل مبلغی اجاره کردیم. آن موقع حق عضویت سالانه ۲۵۰ تومان بود که به نظرم به ارزش کنونی حدود یک میلیون تومان باشد. تا ۱۳۵۷ به کارمان ادامه دادیم که انقلاب شد. آن اوایل بعضی افراد شمشیر را از رو بسته بودند که از بیخ و بن انجمن را بزنند. ولی خوشبختانه انجمن پابرجا ماند و افرادی مثل آقای رجایی سلماسی، پرویز افتخار جواهری، بهروز وقتی، غلامرضا سلامی، هوشنگ خستویی، ... چراغ انجمن را روشن نگه داشتند. الان هم باعث افتخار است که این انجمن برای خود اسم و رسمی پیدا کرده است.

غلامرضا سلامی: انجمن بعد از انقلاب آن چنان دشمنی نداشت. البته کانون حسابداران رسمی ایران به خاطر وابستگی که به دولت وقت (وزارت دارایی) داشت این‌گونه بود. انجمن خود به خود به خاطر این که بعد از انقلاب در سکوت فرو رفته بود کسی به آن صورت با آن کاری نداشت. یک دوران درازی در آن رفت و آمد هم نمی‌شد. هیچ فعالیتی نبود. یادم است یک مدتی حتی آقای احمدعلی اقبال (نخستین دبیرکل انجمن) هم نمی‌آمد. آن روزها، آقای علی مستاجران حدود هفت هشت ماه چراغ انجمن را روشن نگه داشت. هرچند خیلی زحمت کشید ولی موفق نشد ادامه دهد. تا این که در ۱۳۵۹ عده‌ای پیش قدم شدند و، بعد از سه بار آنگهی دادن، ۳۰ نفر را در همین محل کنونی

تشکیل داده بودند. ولی متاسفانه به نتیجه نرسیده بود. ما هم در سال‌های حدود ۱۳۴۵ تا ۱۳۴۶ بود که انجمن لیسانس‌های حسابداری ایران را تاسیس کردیم؛ که اعضای آن دانش‌آموختگان آموزشگاه‌ها و موسسات عالی حسابداری آن دوران بودند. این انجمن یکی دو سال فعالیت داشت ولی سرانجامی نداشت.

بیشتر ما شاغلان حسابداری بودیم که به این فکر افتادیم یک انجمنی تاسیس کنیم. خدا عمرش بدهد آقای احمد فاطمی و زنده‌یاد شاهرخ بهنام که متوجه شدند ما مشغول این کار هستیم. آن‌ها خودشان موسسه داشتند و واقعا کار هم می‌کردند. ما هم با آقای داود خمارلو موسسه داشتیم. آن‌ها ما را دعوت کردند و گفتند چرا ما با هم انجمن تاسیس نکنیم؟ ما در جمع خودمان درباره‌ی این پیشنهاد صحبت کردیم. حقیقت این است که عده‌ای مخالف و عده‌ای موافق بودند. ولی زنده‌یاد شاهرخ بهنام و آقای احمد فاطمی واقعا خیلی کمک کردند و واسطه شدند که این دو گروه با هم باشند.

جلسات مختلفی داشتیم. دست آخر به این نتیجه رسیدیم که یک انجمن با همین نام "انجمن حسابداران خبره‌ی ایران" تاسیس شود. حدود یک سالی طول کشید تا سرانجام ۲ اسفند ۱۳۵۱ با همین تعداد نام‌هایی که در بایگانی انجمن موجود است توافقات لازم را انجام دادیم. صحبت زیادی نمانده بود. بنابراین، این گروه سی و چهار نفری موسسان انجمن شدند. همان جا یک صورتجلسه‌ای را امضا کردیم. بعد اساسنامه‌ی انجمن هم تنظیم و تصویب شد. بلافاصله هم نخستین شورای عالی شامل هفت نفر اصلی (به ترتیب الفبا، محمدحسن ابریشمی، حسن سجادی‌نژاد، محمد مهدی سمیعی (رئیس)، جلیل شرکاء، رسول محمدی سالک، پرویز نبوی (نایب رئیس)، و حسین هنرمند (خزانه‌دار) انتخاب شد. در این شورای عالی هم آن گروه‌بندی اولیه به چشم می‌خورد. در واقع، این هفت نفر از گروه‌های مختلف بودند که انتخاب شدند. به هر حال، شورای عالی شروع به ثبت انجمن کرد. این کار هم حدود یک سال و چند ماه به درازا کشید. در دسرهای زیادی داشتیم. حتی خود من را شهربانی آن موقع و ساواک خواستند. بالاخره هفت خوان را گذراندیم و سرانجام انجمن را با شماره‌ی رند ۱۵۰۰ به ثبت رساندیم و شروع به فعالیت کردیم.

اولین کار این بود که متقاضیان عضویت را بررسی

اله‌ویردی رجایی سلماسی

از بنیانگذاران انجمن، رئیس اسبق شورای عالی

رسول محمدی سالک

از بنیانگذاران انجمن، عضو دو دوره‌ی نخست شورای عالی، حسابدار مستقل، حسابدار رسمی

غلامرضا سلامی

رئیس اسبق شورای عالی انجمن، عضو شورای سیاست‌گذاری مجله حسابدار، رئیس کمیته سمینارها، حسابدار مستقل، حسابدار رسمی

هوشنگ خستویی

رئیس اسبق شورای عالی انجمن، عضو شورای سیاست‌گذاری مجله حسابدار، حسابدار مستقل، حسابدار رسمی

محسن قاسمی

دبیر کل انجمن، مدیر اجرایی و ویراستار فنی مجله حسابدار، حسابدار خبره

منصور شمس احمدی

عضو شورای عالی انجمن، مدیر اجرایی اسبق مرکز آموزش حسابدار خبره (PACT)، عضو فعال کمیته‌های مختلف، حسابدار مستقل، حسابدار رسمی

در جلساتی هم که تشکیل می‌شد اعضا خیلی کم می‌آمدند. تا ۱۳۵۹، که در انتخابات آن دوره شورای عالی دکتر روستا گفت که من دیگر نامزد نمی‌شوم. آن زمان، من چون معاون بانک مرکزی بودم ارتباطات زیادی با سازمان‌های مختلف و وزارت دارایی داشتم. بنابراین، به من گفتند که مقام رئیس شورای عالی انجمن را بپذیریم.

یادم است، در ۱۳۶۴ که برای ثبت دوباره انجمن اقدام کرده بودیم، گفته بودند پس از مدتی جواب درخواست‌تان می‌آید. می‌آمدند و تحقیق می‌کردند. یک روز همسایه‌ی ما آمد در خانه‌ی ما را زد و گفت که آمده بودند درباره‌ی شما می‌پرسیدند. گفتم چی پرسیدند؟ گفت به من گفتند تو می‌خواهی رئیس انجمن حسابداران "خَبَر" بشوی!

به هر حال، درخواست ثبت دوباره‌ی انجمن با دردهای بسیار تایید شد. من دو دوره (تا ۱۳۶۴) رئیس شورای عالی انجمن بودم. در آن دوران، به مرور کمیته‌های انجمن راه افتاد. حدود دو سال آخر دوران مسئولیت من اوضاع خوب شده بود. جلسات تشکیل می‌شد؛ کمیته‌ها فعالیت می‌کردند؛ و تعداد متقاضیان زیادتر شده بود.

غلامرضا سلامی: یکی از نقاط عطف انجمن

همین دوره‌ای بود که شورای عالی انجمن بعد از انقلاب در ۱۳۵۹ انتخاب شد. تا آن زمان عملاً انجمنی وجود نداشت. در دوران آقای رجایی سلامی انجمن

گذشتن در این جا نصب‌شان نمی‌شد. به هر حال، یاد همه‌ی آنان بخیر باشد. همه‌ی افراد شورا خیلی کمک کردند که انجمن بتواند روی پای خودش بایستد.

از آذر ۱۳۶۳ نیز نشریه‌ی انجمن با نام "حسابدار" ولی با همان قطع و اندازه‌ی قبلی دوباره منتشر شد. همین مجله کمک بسیار زیادی به شناخته شدن انجمن کرد. آن موقع تعداد اعضا خیلی خیلی اندک بود. به طور کلی، دوران سخت انجمن در همان دوران بود. آن زمان حسابرسی کاملاً دولتی شده بود. چند موسسه‌ی حسابرسی دولتی راه‌اندازی شده بود که اکثر افراد برجسته‌ی حرفه هم جذب آنها شده بودند. اوایل، عملاً حرفه‌ای وجود نداشت. بیشتر موسسات بزرگ قبل از انقلاب از بین رفته بودند. امیدی هم به آینده‌ی حرفه‌ی خصوصی اصلاً وجود نداشت. انجمن را هم که حرفه‌ای‌ها بنای آن را گذاشته بودند، دیگر انگیزه‌ی لازم را برای آمدن و کمک کردن نداشتند. تا این که به دوران ریاست آقای پرویز افتخار جواهری در شورای عالی رسیدیم.

اله‌وردی رجایی سلامی: ورود من به انجمن

از همان ۲ اسفند ۱۳۵۱ و حضور در مجمع موسسان بود. ولی چون در حرفه شاغل نبودم و در نظام بانکی کار می‌کردم پیش از انقلاب خیلی کم به انجمن می‌رفتم. تا این که انقلاب شد. پس از انقلاب ابتدا دکتر روستا رئیس شورای عالی انجمن شد. البته، انجمن از ۱۳۵۷ تا ۱۳۵۹ عملاً تعطیل بود. یادم است

دفتر انجمن جمع کردند. چون طبق اساسنامه، در نوبت سوم، مجمع با حضور کمتر از ۳۰ نفر رسمیت نمی‌یافت. در آن جلسه ۹ نفر برای عضویت در شورای عالی انتخاب شدند (اله‌وردی رجایی سلامی، نیک‌نژاد، محمدمهدی سمیعی، غلامرضا سلامی، مجید میراسکندری و ...). یادم می‌آید انجمن تنها چهار هزار تومان پول داشت. چیزی حدود شش ماه هم اجاره‌ی دفتر انجمن را بدهکار بودیم. خلاصه، پولی در بساط نبود و هیچ کسی هم رغبتی برای آمدن به انجمن از خود نشان نمی‌داد. حدود ۹۰ درصد دست‌اندرکاران انجمن خارج از کشور بودند. آن زمان، آقای رجایی سلامی معاون بانک مرکزی بود. در آن موقعیت، پذیرش مسئولیت رئیس شورای عالی انجمن کاری بسیار شجاعانه بود که آقای رجایی سلامی انجام داد.

بالاخره بعد از حدود دو سال که انجمن کاملاً منفعل بود و عملاً هیچ فعالیتی نداشت، بعد از تشکیل آن شورا انجمن دوباره به راه افتاد؛ مثل یک ماشین زنگ‌زده که راه انداختن‌اش خیلی خیلی سخت است. کار حقیقتاً دشواری بود. از این موقع بود که دشمنی‌ها آغاز شد. آنانی که مدعی همه چیز بودند شروع کردند به اذیت کردن؛ که در این جا مجال گفتن آن دشمنی‌ها نیست.

در آن سال‌ها کسانی که عضو شورای عالی بودند واقعا سنگ تمام گذاشتند. اعضای شورا فقط و فقط به خاطر حرفه می‌آمدند. هیچ نوع منافعی از وقت

یک قوامی گرفت. البته آن چه که مدنظر بود، نشد. نقطه‌ی عطف بعدی، دوران ریاست آقای پرویز افتخار جواهری در شورای عالی بود. هم ایشان خودشان خیلی انرژی گذاشتند، و هم دبیرکل عوض شد و آقای مجید میراسکندری آمد که خیلی فعال بود. ما هم که در شورای عالی بودیم بیشتر از گذشته وقت می‌گذاشتیم. در آن زمان، انجمن دوره‌ی خوبی را طی کرد. در واقع، این دومین دوران تحول در انجمن بود. البته در این دوران هم سختی‌های بسیاری تحمل شد. هم دوران جنگ تحمیلی بود، و هم فشار روی

جنگ تحمیلی بود و در تهران موشک می‌انداختند. ما در ساختمان وزارت کشور که نشسته بودیم پنجره‌ها با اصابت موشک می‌لرزیدند. یادم است آقای بی به نام ایران نژاد - که واقعا هم نژادش ایرانی بود - گفت دستور داده‌اند شما را منحل کنیم. برای چی استاندارد می‌نویسید؟ در آن نشست، صحبت‌های مختلفی بین ما رد و بدل شد. سرانجام، ایشان گفت من حیفا می‌آید این انجمن منحل شود. گفت، شما اساسنامه را بیاورید و یک جوری تغییرش بدهید که استانداردگذاری در آن نباشد؛ به علاوه چند تغییر دیگر. ما اساسنامه را تغییر دادیم و این شد که از

بار اولی که این فهرست را منتشر کردیم باز هم از سازمان حسابرسی رفتند و این بار به وزارت دارایی شکایت کردند و گفتند که این‌ها دارند حسابدار و حسابرس معرفی می‌کنند. همان اعلامیه‌ی معروفی که در آن نوشته بودند "به تازگی انجمنی ...". آن زمان از سوی سازمان حسابرسی خیلی نسبت به انجمن کم‌لطفی می‌شد. البته آقای جواهری خیلی ملاحظه و تدبیر می‌کردند. حتی یک بار که من در مجله حسابدار سرمقاله‌ای نوشتم که خیلی تند و صریح بود، آقای جواهری گفتند که نباید منتشر شود و نسخه‌های مجله را جمع کردند. الان فکر می‌کنم که کار درستی کردند. چون در آن فضا و شرایط ممکن بود حتی به انحلال انجمن منجر شود. به هر حال، آن دوران دوران پرباری بود. تا این که یک‌باره آقای جواهری تصمیم گرفت از ایران برود.

هوشنگ خسروی: در سال‌های ۱۳۶۰، و ۱۳۶۱ موضوع انجمن‌داری تقریبا تابو بود. اساسا مفاهیم تغییر کرده بود. آن روزها به هر چیز غیر دولتی مثل یک باند برانداز یا جنایتکار نگاه می‌شد. به همین دلیل، اصلا نگاهی خوبی به انجمن نمی‌شد. دوران خیلی سخت و بدی بود. جا دارد این جا یادی کنم از عزیز تازه درگذشته، زنده‌یاد احمد زینی، که روان‌اش شاد باشد. ایشان زیر فشارهای بسیار سختی بود و به او توهین‌هایی شده بود که در روحیه‌اش تاثیر بسیاری گذاشته بود. یادی هم بکنیم از آقای ایرج نجفیان (دبیرکل اسبق انجمن) که یک عشق افلاطونی به حرفه داشت؛ و با همان حقوق کم، و پولی که نبود، می‌ساخت.

ما وقتی بعد از انقلاب انجمن را تحویل گرفتیم دفتر انجمن درست مثل قهوه‌خانه‌های بین راهی بود. یادش به خیر آقای منصور هندی این جا را با پول خیلی کمی سر و سامان داد. خودمان این‌جا را شبانه موکت می‌کردیم و رنگ می‌کردیم. به هر حال، این جا یک رونق و سر و شکلی گرفت. ولی می‌خواهم این را بگویم که انجمن طی آن سال‌ها خنجرهای نامردمی بسیار زیادی خورد؛ و زخم‌های بسیاری بر پیکرش تحمل کرد. هنوز هم جای آن زخم‌ها بر پیکر انجمن مانده است.

خوشبختانه، به مرور در انجمن کمیته‌هایی راه‌اندازی شد که به بسیاری از مسائل حرفه

انجمن زیاده‌تر شده بود. آن زمان، آقای جواهری که کمیته‌های استانداردهای حسابداری و حسابرسی را در انجمن راه انداخت، بعضی افراد از سازمان حسابرسی رفته بودند در وزارت کشور شکایت کرده بودند که در انجمن دارند استاندارد می‌نویسند. می‌گفتند، طبق قانون، استانداردگذاری حق سازمان حسابرسی است. به همین دلیل، از وزارت کشور تقاضای انحلال انجمن را کرده بودند. من و آقای بهروز وقتی و یک شخص دیگر که یادم نمی‌آید به وزارت کشور رفتیم. آن روزها در دوره‌ی

انحلال انجمن جلوگیری شد. در دوران آقای جواهری نخستین فهرست "حسابداران مستقل" نیز از سوی انجمن معرفی شد. طبق اساسنامه‌ی انجمن، که البته در دوره‌ی آقای رجایی سلماسی تغییر پیدا کرده بود، حسابداران مستقل را به رسمیت شناختیم. طبق اساسنامه، حسابداران مستقل اجازه پیدا کردند گزارش‌های حسابرسی را امضا کنند. طبق همان اساسنامه، سالی یک بار از طریق آگهی فهرست حسابداران مستقل را منتشر می‌کردیم.

سلمان داد. مثلا، باید با افتخار بگویم که نخستین آیین‌نامه‌ی اخلاق حرفه‌ای، که پیش از آن هیچ‌گاه در ایران نبود، توسط انجمن منتشر شد.

آن دوران، من در بخش دولتی کار می‌کردم. همه چیز دولتی شده بود. افکار داشت به این سمت می‌رفت که اصلا مگر می‌شود حسابرسی خصوصی باشد؟ اوایل، بسیاری از افراد حرفه به استخدام چهار موسسه‌ی بزرگ حسابرسی آن زمان (یعنی شرکت سهامی حسابرسی، موسسه‌ی حسابرسی سازمان صنایع ملی و سازمان برنامه، موسسه‌ی حسابرسی بنیاد مستضعفان، و موسسه‌ی حسابرسی شاهد) درآمده بودند؛ که بعدها با هم ادغام شدند و سازمان حسابرسی تاسیس شد. البته به مرور بعضی از موسسات خصوصی نیز راه‌اندازی یا احیا شدند. بعضی افراد این باور را داشتند که دو جور حسابرس داریم؛ دولتی و خصوصی. ولی، ما بر این باور بودیم گرفتن ناسیونالیتی در حسابداری "خون" است نه "خاک"! همه‌ی ما حسابداران هم‌تباریم. به همین دلیل، یک کوشش مضاعفی به عمل آمد تا بسیاری از بچه‌های سازمان حسابرسی را وارد انجمن کردیم. در این جا، باید دوباره یادی کنیم از آقای افتخار جواهری که واقعا افتخار حرفه بود. همچنین، آقای احمد زینی عزیز و گرمی، آقای نجفیان، پرویز گلستانی، و ... این را باید بگویم که در همه‌ی این سال‌ها واقعا هیچ کدام از دوستان برای هیچ‌گونه انتفاعی به انجمن نیامدند. همه‌ی این بزرگان از جان مایه می‌گذاشتند. انجمن تنها موسسه‌ی غیر دولتی بود که همیشه روی پای خودش ایستاد و از هیچ سازمان واحدی هم کمک نگرفت.

غلامرضا سلامی: سومین نقطه‌ی عطف حضور خود آقای هوشنگ خستویی بود که یک آشتی بین حرفه و بچه‌های سازمان حسابرسی برقرار شد. این خیلی مهم بود. آقای خستویی چون در سازمان حسابرسی مدیر بود، و در عین حال علاقه‌ی بسیار زیادی هم به انجمن داشت، موفق شد این قضیه را حل کند. ما هم قبلا بسیار تلاش کرده بودیم تا رابطه برقرار کنیم. ولی چون آقای خستویی خودش آن جا کار می‌کرد بالاخره توانستیم این رابطه را برقرار کنیم. پس از آن بسیاری از کارکنان سازمان حسابرسی که منع شده بودند به انجمن بیايند به

این جا آمدند. ایشان با این که منافعش در آن جا بود ولی از آنها گذشت و رابطه‌ای که برای انجمن و سازمان حسابرسی خیلی موثر بود، برقرار شد و بسیاری از کارکنان سازمان حسابرسی عضو انجمن شدند.

یکی دیگر از اتفاق‌های تاثیرگذار در دوران آقای خستویی حضور آقای محمد شلیله به عنوان سردبیر مجله‌ی حسابداری بود. آقای شلیله قطع مجله را عوض کرد و در مجله ابتکارات بسیار ارزشمندی انجام داد. در واقع، مجله را از آن حالت خشک قبلی درآورد، و مجله زیباتر و پرمحتواتر شد. همچنین، مهم‌ترین مسئله‌ی دیگر این که در آن دوران با همت و ابتکار آقای شلیله برگزاری سمینارهای انجمن آغاز شد. تا آن زمان، به دلیل بار مالی، مسئولان انجمن از برگزاری سمینار ابا داشتند. ولی آقای شلیله با ابتکارش نخستین سمینارهای انجمن را برگزار کرد. ما اسم آن دوران را گذاشته بودیم دورانی که باید انجمن را بشناسانیم. در واقع، راهبرد ما شناساندن هرچه بیشتر انجمن بود و این دوران را با افتخار پشت سر گذاشتیم.

هوشنگ خستویی: نکته‌ی بسیار مهم دیگر پرداختن انجمن به مفاهیم نوین حسابداری و شناساندن و ترویج آنها در حرفه و دانشگاه است. الان که در حرفه و دانشگاه‌ها از مضامین نوین حسابداری یا حتی مدیریت بحث می‌شود؛ بدون هرگونه تعصب یا بزرگ‌نمایی باید بگویم پایه‌ی بسیاری از این مفاهیم و موضوعات نوین در مجله‌ی حسابداری و سمینارهای انجمن و دوره‌های آموزشی انجمن گذاشته شده است. مثلا، اولین سمیناری که در دانشگاه شهید بهشتی برگزار کردیم. یادم نمی‌رود، با آقای سلامی و آقای وقتی در ۱۳۶۸ اولین سمینار را بعد از فتح خرمشهر در اهواز برگزار کردیم. در آن زمان دولتی‌ها به شدت ما را کنار می‌گذاشتند. ولی پس از آن این شجاعت در ما بیشتر شد. حتی در یکی از سمینارها که یک مشکل ناگهانی به وجود آمد یکی از یاران نیک ما یعنی منصور شمس احمدی یک شبه گفت که فردا من قبول می‌کنم اجرا کنم؛ و با آن بیان بسیار بسیار شیوا جایگاه خودش را در اجرای سمینارهای انجمن پیدا کرد.

منصور شمس احمدی: من در دوران سخت انجمن نبودم و تنها در سال‌های پایانی این دوران سخت به انجمن آمدم. آن زمان، در موسسه‌ی آقای توانا کار می‌کردم. ایشان به من گفت بیا عضو انجمن بشو. من هم فرم پر کردم و فرستادم. بعدا که از ایشان پیگیری کردم عضویت ما چه شد؟ ایشان گفت کار تو خیلی سخت است چون پرونده‌ها با خانم طاهره خدادوست با هم به انجمن رفته است! بالاخره عضو انجمن شدم؛ و سپس، به عضویت کمیته‌ی استانداردهای حسابداری، و پس از آن، کمیته‌ی آموزش درآمد. یادم است در زمان بمباران تهران با آقای پرویز گلستانی و دوستان دیگر مواد درسی دوره‌های آموزشی انجمن را تنظیم می‌کردیم. خاطره‌ی خوب من از آن دوران این است که نخستین کلاس آموزشی انجمن را که یک کلاس "اصول حسابداری (۱)" بود برگزار کردیم. همان کلاس‌ها و دوره‌های آموزشی پایه‌ای شد برای راه‌اندازی "مرکز آموزش حسابداران خبره (PACT)" که الان بزرگ‌ترین مرکز آموزشی حرفه‌ای حسابداری در ایران است؛ و در آن، دوره‌های کاربردی و حرفه‌ای و حتی بین‌المللی (مثل، CIMA و ACCA) برگزار می‌شود.

اولین ورود من به شورای عالی انجمن هم این گونه بود که آقای خستویی یک بار در یکی از جلسات به من گفت تو هم نامزد شو و به شورا برو. خوشبختانه رای آوردم و وارد شورای عالی شدم.

غلامرضا سلامی: حالا نوبت گفتن از دوره‌ی چهارم انجمن است. ما در دوره‌های قبلی خیلی بی‌اعتنایی و بی‌محلای و بدرفتاری از مسئولان دیدیم. مثلا، حتی وقتی ما را با اکراه به جلسات دعوت می‌کردند نهایت کم‌محلای را می‌کردند. خیلی بد رفتار می‌کردند. افرادی که الان اگر یادشان بیاید فکر کنیم از کارها و رفتارهای آن موقع خجالت بکشند.

مهم‌ترین اتفاق دوره‌ی چهارم پیوستن افرادی مثل آقایان منصور شمس احمدی، ابوالقاسم فخاریان، یدالله مکرمی، امیر پوریانسنب و ... به انجمن بود. اوایل، ما فقط حدود ۷-۸ نفر بودیم که برای مجله مقاله می‌نوشتیم. ولی بعد این آقایان

آمدند تنوع نویسندگان و نوشته‌های مجله بیشتر و بهتر شد.

در این دوران دو تحول اساسی دیگر نیز رخ داد. یکی عضویت انجمن در "فدراسیون بین‌المللی حسابداران" (IFAC)، در واقع، انجمن نخستین نهاد و انجمن ایرانی است که به عضویت آیفک درآمد. دومین رویداد مهم، راه‌اندازی "مرکز آموزش حسابداران خبره (PACT)" است. البته دوره‌های آموزشی انجمن از زمان آقای رجایی سلماسی شروع شد و آقای پرویز گلستانی هم بسیار برای این دوره‌ها زحمت کشیدند.

در این دوره ما شروع به فعالیت در سطح بین‌المللی کردیم. دوره‌ای بود که دولت اصلاحات بر سر کار آمده بود و مسئولان دولتی به مقدار زیادی هم انجمن را می‌شناختند و هم خیلی آن را قبول داشتند. در این دوران دولتمردان حقیقتاً رابطه‌ی خوبی با انجمن داشتند. مثلاً، من به نمایندگی از انجمن در کمیته‌ی اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم حضور داشتم. در حالی که پیش از آن اصلاً این‌گونه نبود. در واقع، ما را نمی‌پذیرفتند. آن دوره، دورانی بود که انجمن از نظر دولت، مردم، و دست‌اندرکاران به عنوان یک نهاد سالم و مستقل شناخته شده بود. نهادی حرفه‌ای که واقعا تثبیت شده بود. ضمن این که ما فعالیت در عرصه‌ی بین‌المللی را هم آغاز کردیم. در این جا باید از زحمات آقایان منصور شمس احمدی، رضا مستاجران، ابوالقاسم فخاریان، و امیر پوریان‌سب قدردانی کنیم. این افراد باعث شدند که ما مرکز آموزش حسابداران خبره (PACT) را راه بیندازیم. این مرکز که پانزده سال پیش (در سال ۱۳۷۷) تاسیس شد الان بزرگ‌ترین مرکز آموزش حرفه‌ای حسابداری در ایران است و هنوز هم پتانسیل بسیار زیادی برای پیشرفت دارد. الان چند دوره‌ی بین‌المللی در این مرکز آموزش برگزار می‌شود. در واقع، این دوره‌ها تنها دوره‌های آموزشی بین‌المللی حسابداری هستند که در ایران برگزار می‌شوند، و حسابداران ایرانی می‌توانند با گذراندن این دوره‌ها داخل ایران و شرکت در آزمون‌های آنها داخل ایران گواهی‌نامه‌های حرفه‌ای دو انجمن معتبر بین‌المللی (CIMA و ACCA) را بگیرند. حتی اوایل صحبت بود که دانشجویان این دوره‌ها بروند مثلاً در دبی

امتحان بدهند. ولی ما همه‌ی تلاش‌مان را کردیم تا آزمون‌ها هم در ایران برگزار شود. این یک افتخار ملی است. یکی از افتخارات من و آقای خستویی این است که حتی یک ریال هم برای راه‌اندازی این مرکز آموزش از دولت یا جای دیگری نگرفتیم؛ حتی از شرکت‌های دولتی و خصوصی و ... انجمن فقط با همین حق عضویت اعضا، درآمد سمینارها، و ... اداره می‌شود. مرکز آموزش هم با همان منابع مازاد مختصر انجمن راه‌اندازی شد. از آن زمان هم هیچ منابعی از مرکز آموزش برداشت نشده است. همه‌ی منابع مرکز آموزش صرف توسعه‌اش شده است.

منصور شمس احمدی: یکی از رسالت‌هایی که

انجمن در تحقق آنها تا حدود بسیاری موفق بوده است؛ پر کردن خلاء و فاصله‌ی بین دانشگاه و حرفه با تاسیس مرکز آموزش است. این خلاء همیشه بوده است. یعنی دانشجویی که از دانشگاه دانش‌آموخته می‌شود، مباحث نظری خوانده است ولی عملی کار نکرده است. اگر هم سر کار رفته است و مشکل داشته است، ما سعی کرده‌ایم با برگزاری دوره‌های کاربردی این کمبودها برطرف شود. علاوه بر این، دوره‌های بین‌المللی ACCA و CIMA نیز بسیار ارزشمند هستند؛ و دوره‌هایی که برای کارکنان موسسات می‌گذاریم نیز بیشتر دوره‌های کاربردی هستند.

بخش دوم: تأثیرگذارترین اعضای انجمن

در ادامه، حاضران در این نشست به اختصار دیدگاه‌های خود را درباره‌ی تأثیرگذارترین فرد در انجمن، جایگاه انجمن در ایران پس از ۴۰ سال، نقاط ضعف و قوت انجمن، نقش انجمن در توسعه‌ی دانش و حرفه‌ی حسابداری، و بزرگ‌ترین میراث بنیانگذاران انجمن بیان کردند.

رسول محمدی سالک: به نظرم واقعا در دوران

پس از انقلاب در انجمن خیلی کار شده است. پیش از انقلاب انجمن فعالیت چندانی نداشت. پیش از انقلاب هم حسابداران رسمی بودند ولی انصافاً هیچ اصطلاحی بین وزارت دارایی و انجمن نبود. یادم می‌آید حتی یکی دو مورد که حسابداران رسمی در وزارت دارایی مسائلی مطرح کردند انجمن نتوانست

یک تصمیم قاطع بگیرد. البته بعدها تصمیم گرفته شد انجمن یک آیین‌نامه تنظیم کند و در این موارد ورود کند. به هر حال، ظرف این ۴۰ سال انجمن پیشرفت بسیار خوبی داشته است. به‌ویژه، الان اصلاً قابل مقایسه با سال‌های گذشته نیست. هر سال که به جلو می‌رویم انجمن هم چند قدم جلوتر می‌رود. این باعث امیدواری است. امیدوارم سالیان سال پیشرفت‌ها و ترقی‌های بیشتری را در انجمن شاهد باشیم.

افراد بسیاری بوده‌اند که در اعتلای انجمن نقش داشته‌اند. همه بوده‌اند. به نظرم نام بردن از شخص خاصی درست نیست. همه‌ی اعضا از رئیس شورای عالی گرفته تا عضو عادی انجمن واقعا زحمت کشیده‌اند. الان که عملکرد انجمن را می‌بینم واقعا نقد مشخصی به انجمن ندارم. در این جا دوست دارم تاکید کنم تاسیس مرکز آموزش حسابداران خبره واقعا کار بسیار بزرگی بوده است که انجمن برای حسابداری ایران انجام داده است.

اله‌ویردی رجایی سلماسی: ما باید ببینیم کجا

بودیم و به کجا رسیده‌ایم. واقعا ما از صفر شروع کردیم. اگر به تاریخ حسابداری ایران نگاه کنیم؛ می‌بینیم یک عده در زمان رضاشاه رفتند انگلستان و حسابدار شدند. ولی فقط چند نفر دست تنها بودند. مگر می‌توانستند تحولی در نظام حرفه‌ای ایران ایجاد کنند؟ تحول از هنگامی شروع شد که حسابداران از مراکز آموزش عالی داخل ایران دانش‌آموخته شدند. شمار این افراد هر چند خیلی اندک بود ولی کارهای بسیار بزرگی به آنان داده شد. زنده‌یادان حسن سجادی‌نژاد، اسمعیل عرفانی، محمدمهدی سمیعی، ... تعدادشان آن قدر اندک بود که نمی‌توانستند دست تنها تحولی ایجاد کنند. ولی وقتی دانش‌آموختگان داخل ایران تعدادشان زیاد شد این بزرگان توانستند مثلاً همین انجمن را راه‌اندازی کنند.

به هر حال، انجمن از نظر ایجاد تحول در نظام حسابداری ایران نقش بسیار موثری داشته است. همه‌ی اعضای شورای عالی و، به‌ویژه، رئیس‌ان شورای عالی تاکنون بسیار زحمت کشیده‌اند. دوران پیش از دهه‌ی ۱۳۷۰ سال‌های بسیار سختی

دیوان‌سالاری حاکم بوده است؛ و همیشه تشکل‌های مردم‌نهاد کم‌تر در آن جایی داشته است. چه پیش از انقلاب و چه پس از انقلاب وضع کمابیش همین‌طور بوده است. پیش از انقلاب هم ما کانون حسابداران رسمی ایران را داشتیم. کانون مثل همین جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران امروز بود. خود من هم عضو بودم. کسانی که عضو کانون بودند، صاحب امضا بودند. درآمد خوبی هم داشتند. بنابراین، وقتی با وجود آن کانون، افرادی به فکر تاسیس انجمن می‌افتند؛ به عنوان یک نهاد مدنی، یک نهاد مردمی، نهادی که به آرمان‌ها و ایده‌های حرفه‌بیندیشد نه به درآمد صرف؛ آن یک فکر عالی و بکر بوده است. پیگیری زنده نگه داشتن این آرمان در شرایط دولتی پس از انقلاب نیز بسیار ارزشمند است و واقعا شایسته‌ی قدردانی است.

در انجمن فقط و فقط یک هدف اصلی وجود دارد؛ و آن اعتلای حرفه است. ما این اعتلا را در دو چیز می‌بینیم؛ یکی از نظر تعالی اخلاقی و یکی تعالی علمی. ما در هر دو زمینه تلاش کردیم کاری بکنیم. در زمینه‌ی تعالی علمی حسابداری در ایران انجمن بیشترین سهم را داشته است؛ و در آینده نیز خواهد داشت. دوره‌های آموزشی و سمینارهایی که انجمن در طول چهار دهه‌ی گذشته برگزار کرده است. مجله‌ی حرفه‌ای "حسابدار" که شاید پرمخاطب‌ترین مجله‌ی حرفه‌ای ایران باشد. با این که این مجله امکانات مجلات دیگر را ندارد.

همچنین، در زمینه‌ی آموزش نیز انجمن به آرمان‌های خودش نزدیک شده است. نمی‌گویم تماما رسیده است. مثلا، کسانی که الان در مرکز

و یک بچه هم پایین درخت دارد گریه می‌کند. به راننده‌اش گفت نگاه‌دار. پیاده شد و از بچه پرسید: می‌خواهی تو رو هم کمک کنم بری بالای درخت؟ بچه به گریه کردن ادامه داد. بهار گفت: چرا باز گریه می‌کنی؟ بچه گفت: من نمی‌خوام برم بالا؛ اونا رو بیار پایین! متاسفانه، طی آن دوران سخت هم با انجمن خیلی‌ها همین کار را کردند. خودشان نمی‌خواستند بالا بروند فقط می‌خواستند انجمن را به زیر بکشند.

بی‌تردید در جایگاه خودم ممکن است گله‌هایی هم از خودمان داشته باشم. ولی خوشحال‌ام که خیانت به آرمان‌مان نکردیم. می‌توانم به جرات بگویم، هیچ کدام از اعضا از پایین‌ترین سطح تا رئیس شورای عالی، به هیچ عنوان آرمان‌مان را زیر پا نگذاشتیم. اگر هم اختلاف نظری بین ما بود در عالم دوستی و به خاطر انجمن بود. ما نظریه‌فروشی نکردیم. هیچ کدام برای پول به این‌جا نیامدیم.

نقدی هم که دارم این است مبدا مبدا مبدا از این مسیری که ما را به خاطر آن می‌شناسند و باعث افتخارمان است، منحرف شویم. مبدا دست به کارهای نادرستی بزنیم. مثلا در مجامع انجمن مدیریت انتخاباتی شود و ... اینها واقعا آفت انجمن است. آن کسی که به این‌جا می‌آید باید با جان و دل و اخلاص خودش را در اختیار انجمن بگذارد. کسی که اهل این راه سخت نیست نباید بیاید.

غلامرضا سلامی: از نظر من افراد تاثیرگذار کسانی بوده‌اند که ایده‌ی تشکیل انجمن را در کشوری مطرح و پیاده کردند که همیشه در آن

بود. پس از آن نیز چند انجمن و نهاد حرفه‌ای و دانشگاهی دیگر تاسیس شدند. ولی خوشبختانه انجمن هنوز مرکزیت و تاثیرگذاری خود را دارد. من شخصا فکر می‌کنم با توجه به تحولاتی که در نظام اقتصادی و سیاسی ایران در حال تکوین است، روز به روز تاثیرگذاری انجمن به عنوان یک نهاد حرفه‌ای مستقل بیشتر شود.

هوشنگ خسستویی: تاریخ چهل و دو ساله‌ی

انجمن حدود سی و چند سال‌اش در دوران پس از انقلاب بوده است و سال‌های آغازین آن نیز پیش از انقلاب بوده است. می‌خواهم اشاره‌ای به تاثیرگذارترین افراد در دوره‌ی آغازین پیش از انقلاب که انجمن بنیانگذاری شد کنم. آقایان پرویز نبوی و حسن سجادی‌نژاد یک چیزی را تحویل ما دادند که ان‌شاءالله آموزیده هستیم و خیانت به افکارشان نداشته باشیم.

ولی درباره‌ی آن سی و چند سال پس از انقلاب؛ بگذارید یادی کنم از دکتر اسلامی بیدگلی که در مقاله‌ای می‌گفت "اگر تاریخ بشریت را در ۲۴ ساعت در نظر بگیریم، ۱۶-۱۷ ساعت آن در غارنشینی گذشت و سالیان بعد پیشرفت بشریت به سرعت انجام شد". در انجمن نیز این سی و چند سال پس از انقلاب، دوسوم آن به دفع حملات غیر اصولی و ناجوانمردانه به انجمن گذشت. دوران درازی که ما اصلا قادر به انجام کاری نبودیم.

می‌گویند وقتی ملک‌الشعراء بهار وزیر فرهنگ بود، روزی با ماشین از شمیران به سمت پایین می‌آمد که یک جایی دید چند بچه بالای درخت هستند

آموزش دارند دوره‌های مختلف را می‌خوانند اگر ظرف چند سال آینده دانش آموخته شوند از کل چارتردهایی که از ابتدای تاریخ حسابداری در ایران بوده‌اند بیشتر خواهند شد. این خودش افتخار بزرگی برای انجمن است.

البته آن چه مسلم است؛ کار نکرده بسیار مانده است. یعنی انجمن برای اعتلای حرفه‌ی حسابداری خیلی جا دارد. به نظرم با این که کمی هم دیر شده است باید به وسیله‌ی جوان‌ها کارها ادامه یابد. ما هم که سنی را گذرانده‌ایم باید در کنار انجمن باشیم. ولی فعالیت، نوآوری، و خلاقیت دیگر در دستان جوان‌ترها است.

بعضی مواقع می‌گویند کسانی که تصدی‌گری انجمن را طی این سال‌ها بر عهده داشته‌اند اجازه‌ی ورود به جوان‌ها نداده‌اند. شاید این انتقاد در مواردی وارد باشد. ولی افرادی که به اعتلای حسابداری در ایران علاقه دارند باید همه‌ی تلاش خود را انجام دهند. ما همه که جوان بودیم از رو نرفتیم (با خنده). آن موقع که ما جوان بودیم هر چه با ما دشمنی بی‌خود کردند و از پا نیفتادیم و پایداری کردیم. بنابراین، اگر کسانی به انجمن اعتقاد داشته باشند نباید این بهانه را بیاورند که جلویمان مانع است. بالاخره می‌شود زمانی این موانع را برطرف کرد. اگر امروز ما با افتخار از انجمن صحبت می‌کنیم این به خاطر مبارزه‌هایی است که برای رفع موانع شده است. اگر این کارها در انگلیس یا در آمریکا شده بود، که شده است، کار خارق‌العاده‌ای در آن کشورها نیست. زیرا زمینه‌ی انجام چنین اقداماتی در آن‌جاها هست. ولی برای ما در ایران به این سادگی نبوده است. متأسفانه دیدید آقای محمدی سالک گفتند که برای راه‌اندازی انجمن چه مشکلاتی داشتند. حتی به ساواک هم رفته‌اند. همه‌ی این‌ها برای تشکیل یک انجمن حرفه‌ای بوده است! بعد از انقلاب هم ما تا مدت‌ها اصلاً پروانه فعالیت نداشتیم. اولین پروانه‌ی فعالیت را در دهه‌ی ۱۳۷۰ به نام من گرفتیم.

به هر حال، به شخصه به عنوان یک عضو کوچک انجمن از تلاش همه‌ی کسانی که این‌جا زحمت کشیدند و تک تک اعضا تشکر می‌کنم. چرا که اتکای انجمن به حدود ۷ هزار عضوی است که دارد؛ و اعضای بالقوه‌ای که در آینده به انجمن می‌پیوندند.

منصور شمس احمدی: انجمن در دو زمینه‌ی استقلال و آموزش بسیار موفق عمل کرده است، خب ایراداتی هم به ما وارد است. به نظر می‌رسد چند سالی است بعد از آن سختی‌هایی که گذرانیدیم دچار یک رکود شده‌ایم. ارتباط ما با اعضا و نهادهای داخلی ضعیف است. ما متأسفانه با نهادهای مرتبط حسابداری مثل سازمان بورس و اوراق بهادار، سازمان امور مالیاتی کشور، دیوان محاسبات کشور، ... ارتباط پویا و تعریف‌شده‌ای نداریم. ارتباط ما به‌ویژه با نهادهای بین‌المللی مثل آیفک هم ضعیف است. البته به طور کلی ارتباط حرفه‌ی ما با جهان ضعیف است. ولی جا دارد انجمن به عنوان پیش‌تاز حرفه‌ی حسابداری در ایران این روابط داخلی و بین‌المللی را تقویت کند. ما این توان را داریم که بعد از نزدیک به چهل سمینار ملی که برگزار کرده‌ایم؛ حالا برای نخستین بار در حسابداری یک سمینار و کنفرانس بین‌المللی در ایران برگزار کنیم. انجمن این توانایی را دارد. منظورم از بین‌المللی در آغاز این نیست که مثلاً با کل نهادهای آیفک برگزار کنیم؛ ولی یک کنفرانس آبرومند منطقه‌ای که می‌توانیم برگزار کنیم. همین گردهمایی‌هایی که در دبی، بحرین، استانبول و ... دارند برگزار می‌کنند.

ما نتوانسته‌ایم بعضی از نیازهای اعضای‌مان را هم به خوبی شناسایی کنیم و به آنها پاسخ دهیم. مثلاً، فرض کنید من الان بخواهم بروم درباره‌ی یک مطلب یا یک موضوع حسابداری در وب‌گاه انجمن جست‌وجو کنم. می‌بینم که در بعضی از وب‌گاه‌های غیر حرفه‌ای مطالبی پیدا می‌شود ولی نمی‌توان این مطلب را در وب‌گاه انجمن پیدا کرد.

مربوط‌ترین جا برای این مطالب وب‌گاه ما باید باشد. ولی در بسیاری از موارد چیزی در وب‌گاه‌مان یافت نمی‌شود. بعضی از اعضای ما هم متأسفانه فقط می‌آیند عضو می‌شوند و می‌روند.

هوشنگ خستویی: در این جا می‌خواهم فروتنانه سپاس خودم را به یکایک اعضای انجمن ابراز کنم؛ که اگر نبودند و پشتیبانی نمی‌کردند، انجمن، انجمن نمی‌شد. باز هم تقاضا کنم که از پشتیبانی انجمن لحظه‌ای دریغ نکنند. همین که یک عضو انجمن که در شهرستان دوری زندگی می‌کند هنگام برگزاری سمینار خودش را با گرفتاری می‌رساند، این‌ها ارزشمند است. این موهبتی است که خدا در این مملکت به ما داده است. این اعضا موهبت هستند. ما از آنان صمیمانه سپاسگزاری می‌کنیم. مجله‌ی حسابدار نیز در این سال‌های اخیر بسیار خوب و پر بار شده است و حقیقتاً در شان انجمن حسابداران خبره‌ی ایران است.

محسن قاسمی: من به نوبه‌ی خود از یکایک عزیزان و بزرگانی که در این نشست به یادماندنی شرکت کردند و مطالب ارزشمند و خاطره‌انگیزی را برای ثبت در تاریخ انجمن و حسابداری ایران بیان کردند سپاسگزارم. انجمن حسابداران خبره‌ی ایران با همه‌ی فرازها و نشیب‌هایی که در طول تاریخ چهل و دوساله‌اش به خود دیده است حقیقتاً می‌تواند نماد تشکل‌گرایی حرفه‌ای و مستقل و نادولتی در ایران باشد. هوشمندی و ایده‌ی درست و اصولی بنیان‌گذاران انجمن در بیش از چهل و چند سال پیش در ایران که عملاً حرفه‌ی حسابداری به

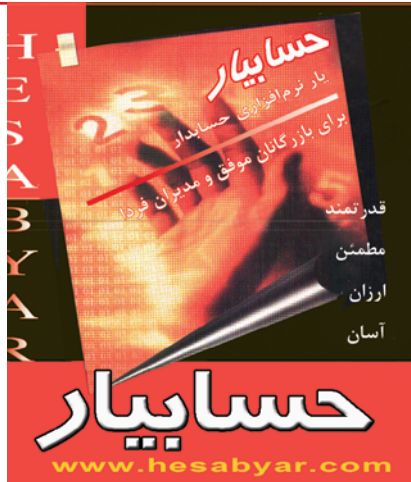

معنی امروزی وجود نداشت واقعا مایه‌ی شگفتی است. مراجعه به سوابق و مدارکی که از آن روزها و سال‌های نخستین راه‌اندازی انجمن بر جای مانده است عمق درک درست بنیان‌گذاران و مسئولان انجمن در آن دوران را به خوبی نشان می‌دهد. به عنوان مثال، برنامه‌ی کاملا مدون و مفصلی که کمیته‌ی آموزش و امتحانات انجمن به ریاست زنده‌یاد حسن سجادی‌نژاد برای برگزاری آزمون‌های پذیرش اعضای پیوسته به شورای عالی وقت پیشنهاد می‌دهد مایه‌ی حیرت من است. هرچند این برنامه هیچ وقت اجرا نشد. ولی دلیل آن ناتوانی انجمن نبود. بلکه جامعه و حرفه‌ی حسابداری آن زمان توان و پتانسیل اجرای چنین برنامه‌ای را نداشت. در واقع، انجمن حسابداران خبره‌ی ایران، در زمان راه‌اندازی، حقیقتاً سال‌ها از دوران خود پیش بود.

اگر نگاهی گذرا به تاریخ چهل و چند ساله‌ی انجمن داشته باشیم می‌بینیم که انجمن تمام مولفه‌های مورد نیاز و تعریف‌شده‌ی یک انجمن حرفه‌ای را داشته است؛ عضوگیری گسترده، اعطا و ترویج عنوان حرفه‌ای، آموزش‌های حرفه‌ای و کاربردی، برگزاری سمینارهای تخصصی، و انتشارات.

امروزه انجمن بزرگ‌ترین تشکل حرفه‌ای حسابداری ایران است. هر چند حسابداری ایران پتانسیل جذب اعضای پرشماری را دارد؛ ولی با این حال، انجمن در حال حاضر بزرگ‌ترین تشکل حسابداری ایران از حیث شمار اعضا است. عنوان "حسابدار مستقل" که در طول سالیان دراز گذشته توسط انجمن اعطا و ترویج شده است، امروزه یکی از شناخته‌شده‌ترین و معتبرترین عناوین حرفه‌ای در ایران است. کارنامه‌ی انجمن در زمینه‌ی آموزش نیز درخشان است. دوره‌های کاربردی مشترک برگزار شده توسط انجمن و موسسه‌ی آموزشی و پژوهشی اتاق بازرگانی قدمتی بسیار طولانی دارد و شاید ماندگارترین دوره‌های کاربردی و تخصصی حسابداری در ایران باشد. مرکز آموزش حسابداران خبره (PACT) هم که مایه‌ی افتخار حرفه‌ی حسابداری ایران است و امروز در این میزگرد به خوبی درباره‌ی آن صحبت شد. در زمینه‌ی برگزاری سمینارهای تخصصی هم انجمن سربلند است. قریب به چهل سمینار در دو دهه‌ی گذشته توسط انجمن برگزار شده است (میانگین دو سمینار در هر سال). ضمن این که وقتی به موضوعات این سمینارها و سال‌های برگزاری آنها نگاه می‌کنیم می‌بینیم که بانی ترویج بسیاری از مفاهیم نوین حسابداری در ایران همین سمینارهای انجمن بوده است. و دست آخر، انتشارات انجمن، در کانون آنها، انتشار پیوسته‌ی مجله‌ی "حسابدار" از نیمه‌ی دوم ۱۳۵۵ تا به حال که تاثیرگذاری و مشارکت انکارناپذیری در اعتلا و پیشرفت دانش و حرفه‌ی حسابداری در ایران داشته است.

امروز انجمن حسابداران خبره‌ی ایران سربلند گذشتن از گردنه‌های پریچ و خم تاریخ چهل و چند سال گذشته‌ی ایران است، و نگاه به اقتدار ایران فردا دارد. جناب سلامی خوب گفتند، کارهای نکرده بسیار است. نه این که کم‌کاری شده باشد. بلکه در راه پیشرفت ایران عزیز نقش حرفه‌ی ارزشمند و تاثیرگذار حسابداری بسیار پررنگ و برجسته است. ما حسابداران عضو انجمن باید به واقع از جان مایه بگذاریم تا بتوانیم چهل سال بعد هم در برابر قضاوت و دیدگاه آیندگان همچون امروز انجمن سربلند باشیم.

تحت ویندوز قابل نصب بر روی همه ویندوزها

- ✓ حسابداری کاملا هوشمند دویل استاندارد
- ✓ در سه سطح کل ، معین ، تفصیلی با تنظیم اتوماتیک دفاتر
- ✓ خرید - فروش - انبارها - چک و تولید
- ✓ فاکتور فروش با بدھکار شدن مشتری ، نقدی ، چک
- ✓ امکان تعریف مرکز هزینه و گروه و منطقه، جهت حسابداری شعب
- ✓ کارت حسابداری انبار با تعداد و قیمت و سود فروش کا
- ✓ دریافت چک - پرداخت چک - انتقال چک اتوماتیک
- ✓ پروژه‌ها برای شرکت‌های بیمه‌انکاری
- ✓ دارای تصحیح و ابطال سند - قبض - حواله
- ✓ قابلیت چاپ از همه قسمتهای برنامه یا رؤیت روی مانیتور
- ✓ تراز آزمایشی ۴ ستونی - مشاهده دفتر تراز در هنگام صدور سند
- ✓ تراز و صورت حساب سود و زیان و عملکرد سود و زیان
- ✓ صورتحساب مشتری با عملکرد انبار
- ✓ امکان الصاق و کپی اسناد و امکان کپی قبض و حواله انبار
- ✓ قیمت تمام شده اتوماتیک و حسابداری چند شرکت
- ✓ لیست کالاهای فروش رفته به مشتریان
- ✓ نگهداری سالیان مالی متعدد و تغییر سال مالی به آسانی
- ✓ ترازهای ۶ ستونی و ۹ ستونی
- ✓ صدور حواله و قبض اتوماتیک برای انتقال کالا بین انبارها
- ✓ امکان تهیه گزارشات بر روی صفحه وب و صفحه گسترده اکسل
- ✓ امکان سرشکن شدن اتوماتیک هزینه‌های ثبت شده در قسمت مالی روی کالا
- ✓ امکان کنترل سقف اعتبار مشتریان و حقوق بازرگانی
- ✓ کنترل موجودی زیر نقطه سفارش
- ✓ گزارش حسابرسی سابقه کتبا
- ✓ صدور فاکتور فروش از طریق دستگاه بارکد

حسابدار حرفه‌ای
حسابدار تخصصی
حسابدار تولیدی
حسابدار بین‌المللی

شرکت رایانگان فردا
فروش و پشتیبانی:
۸۸۴۵۴۵۶۵
خط ویژه

یکسال گارانتی و آموزش رایگان
 CD نصب برنامه، قفل سخت‌افزاری
 CD آموزشی